

**[C. F. Sørensen.]**

erkende, at Socialdemokratiet staar meget stærkt med sine Følelser og Tanker paa det Grundlag, som i den allerseneste Tid alligevel trods Mistvivl og Skepsis har vist sig at have Bæreevne til Gavn for Folkene Verden over. I den trettende Haager-Konvention, Artikel 8, siges det:

„Den neutrale Magt er pligtig at anvende de Midler, der staar til dens Raadighed, for at forhindre indenfor sin Jurisdiktion Ekvipering eller Udrustning af ethvert Skib, som den har rimelige Grunde til at antage for bestemt til at krydse eller til at medvirke ved fjendtlige Operationer imod en Magt, med hvilken den lever i Fred.“

I Haager-Konventionens Artikel 25 siges det:

„En neutral Magt er i Forhold til de Midler, hvorover den raader, pligtig at udøve den fornødne Opsigt for at forhindre enhver Krænkelser af de foregaaende Bestemmelser i sine Havne eller paa sine Rede og sit Søterritorium.“

I Tilslutning hertil siger Pagten for Folkenes Forbund, Artikel 8:

„Forbundets Medlemmer anerkender, at Fredens Opretholdelse kræver en Indskrænkning af de nationale Rustninger til den laveste Grænse, som er forenelig med den nationale Sikkerhed og med Haandhævelse ved fælles Virksomhed af de mellemfolkelige Forpligtelser.“

Artikel 16 siger:

„Skulde noget Medlem af Forbundet gribe til Krig med Til sidesættelse af Forbundsforpligtelserne ifølge Artiklerne 12, 13 eller 15, skal den ipso facto anses for at have begaaet en Krigshandling mod alle andre Forbundsmedlemmer. Disse forpligter sig til at afbryde enhver kommerciel eller finansiel Forbindelse med denne Stat.“

Alle disse Artikler fra Haager-Konventionen og Folkeforbundspagten forudsætter jeg, at alle det høje Landstings Medlemmer kender. Jeg oprisker dem kun af to Grunde. For det første for at vise, at Regeringens Forslag er bygget paa en god Grund. Dernæst for at minde Venstre om den Tid, da det stod sammen med Socialdemokratiet i Kampen mod Militarismen, hævden de det samme Syn paa Militarismen, som vi havde, og som vi stadig har.

Danmark magter med det foreliggende Forslag gennemført at løse de Bevogningsopgaver, som Haager-Konventionen og Folkeforbundet paalægger os. Derfor anbefaler jeg paa mit Partis Vegne at stemme for Lovforslaget. Bliver Forslaget ogsaa denne Gang

forkastet, vil Vælgerne inden lang Tid adskillige Gange faa Anledning til at sige deres Mening om denne Sag, og adskillige Venstredagsmænd vil, erindrende det Skatteforslag, som for nylig er fremsat for det andet høje Ting, gøre den smertelige Opdagelse, at de ikke er fastansatte her i den høje Rigsdag. Jeg anbefaler Regeringsforslaget til Vedtagelse.

**Veistrup:** Ved første Behandling af dette Lovforslag, som man populært kalder Afrustningsforslaget, herskede der lutter Idyl. Det var lutter fredelige Toner, der lød, og en og anden kunde maaske deraf have ladet sig forlede til det Haab, at nu var man i Stand til at naa en Overenskomst med Venstre og de Konservative, i hvert Fald med Venstre, paa Grundlag af det foreliggende Forslag. Men det har nu vist sig, at dette var et forfængeligt Haab. Betænkningen giver Udtryk herfor, og skulde man endnu have været i Tvivl, vil i hvert Fald enhver Tvivl være forsvundet, efter at man har hørt det ærede Medlem, som nys forelagde Venstres Forslag angaaende Ordningen af vort militære Apparat. Det Forslag, som er forelagt af Regeringen, vil nu ganske sikkert om et Øjeblik blive stemt ned i det høje Ting. Jeg finder derfor ingen Anledning til at gaa ind i en storpolitisk Debat om hele denne Sag; jeg forstaar, at vi i Løbet af faa Dage vil komme til at beskæftige os med de Forslag, som nu er forelagt af Partiet Venstre, og det forekommer mig da rigtigt at opsætte den storpolitiske Debat, til disse Forslag kommer til første Behandling.

Jeg skal kun udtale en Beklagelse over, at man ikke fra Oppositionspartiernes Side har kunnet gaa ind paa den Tankegang, som ligger til Grund for Afrustningsforslaget. Jeg beklager det af to Grunde, for det første af saglige Grunde, men dernæst og ikke mindst af økonomiske Grunde. Tiden og Forholdene taler deres kraftige Sprog, og jeg undres over det ærede Medlem, der for et Øjeblik siden fremsatte Venstres Forslag og ved den Lejlighed sagde, at Regeringen vender det døde Øre til, naar der er Tale om Beparelser, samtidig med at han fremsatte et Forslag, som er adskillige Millioner dyrere end det, der her foreligger. Det forekommer mig at være i den Grad inkonsekvent, at det ærede Medlem burde have opsat sin Beklagelse til en bedre Lejlighed; thi det er meget ilde anbragt at bebrejde Regeringen, at den ikke er tilstrækkelig sparsommelig, naar man samtidig fremsætter et Forslag, der er mange Millioner dyrere